

1854-12-05

AFSENDER

Wilhelm Marstrand

MODTAGER

P.C. Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Generel kommentar:

Læsevejledning

Foto 1 viser side 4 og 1

Foto 2 viser side 2 og 3

Omtalte personer:

H.E. Freund

Constantin Hansen

Georg Hilker

N.L. Høyen

Grethe Marstrand

Poul Marstrand

Wilhelm Marstrand

Georgia Skovgaard

P.C. Skovgaard

Arkivplacering:

Mappe 12 nr.10b

DOKUMENTINDHOLD

En julehilsen fra Marstrands.

TRANSSKRPTION

Kjære Skovgaard!

Smittet af min Kones prisværdige Eksempel griber jeg i denne regnfulde Aftenstund til Pennen for at bringe Dem og Georgia min Julehilsen. Det var for resten ikke pænt af Pennen i en så højtidelig Anledning at give sig til at sprutte, men saadan er Pennenaturen og saadan gjør Ministeriet af Hævn mod det utaknemmelige Folk, er ikke vil paaskjønne dets Værd. Imens De nu, forhaabentlig restitueret efter Sygdommen, lever i Idyllen og fredelige Konstnydelser og Betragtninger, lever vi i Realitetens [?], skjønt jeg jo vel veed at De er en ivrig Politiker og følger med i Begivenhederne herhjemme selv i Rom. Dog glæd Dem ved en Tid at kunde glemme dem, vil De imidlertid dog glæde Dem ved dette Ministerskifte som forestaar, saa gjør det ikke for tidligt, thi vi kunde dog komme fra Dynen i Halmen hvis ikke Sevastopol snart falder – det er mit Haab. Men nu nok om det! Grethe har vist for-

-2-

-talt hvor fortræffeligt vi nu bor her i [?Holtet] og hvor Hilker og Constantin have

malet op for os, samt hvorledes vi have havt det paa Hjemreisen, hvilket gik helt anderledes end vi havde bestemt det paa Grund af Choleraen. Vi fik saaledes ikke München og Nürnberg, men [?Isclingen] og

Og via mala at see, som ogsaa var det bedste vi saa. Dog maa jeg deri indbefatte Leonardos Billede i Mailand, som De skal have Tak at De raadede mig at se, thi det er Reisen værd og gjorde et stort Indtryk paa mig. Man forstaar ved det Billede Leonardos Berømmelse, og at han er en værdig Sidemand til Rafael om ikke en Overmand. Men ikke sandt Vaticanet er ikke daarligt og hvad synes De om Campagne de Roma har de set noget bedre? Vi svæver endnu i Uvished om Høyen kommer til Nytaar eller ei – Deichmanns ere komne, men har intet derom sagt, og jeg veed ikke hvad jeg vilde ønske. I saa Henseende – Egoismen længes efter ham, men for ham selv maa det

-3-

jo være alt for lokkende at blive vinteren over der, da de vil desuden kunde leve ligesaa billigt der som her. Ere de endnu i Rom saa hils dem paa det Bedste. Jeg kan ikke lade være at tænke med Vemod paa at jeg ikke kom til Rom, thi det er dog den eneste By, hvor det er rigtig godt at være uden for Fædrelandet og en Kartoffel er jeg at jeg ikke gik derhen trods alle

Slags Hensyn man troede at maatte tage. De har vel været ude ved de Classiske Egne ved Olevano og Civitella og de andre Byer langs Apperninerne ad Neapel til. Naar jeg saa tænker på de deilige Mennesker, der bor der, haver jeg Længsler, som De vist vil begribe, at sige, hvis De har været der. For resten skulle mange Ting have forandret sig meget, og Mangelen paa Vin gjør vist, at Lystigheden for Dem aftager. Herhjemme have alle Vennerne det ganske godt. De har jo faaet den Sorg at miste Deres Moder – det gik mig ligesaadan. Min Moders Øjne saa jeg heller ikke lukke sig og det er dog en skøn sorg for begge Parter. Naar vi nu havde en god Bolig for Dem, naar De atter kommer hjem, dog kan jeg sige til Deres Trøst, at der

-4-

skal ikke være saa lidt udvalg for Tiden, da der er bygget for meget. Roed tænker paa at flytte herud og det saagar på St. Annæ Plads, jeg vilde ønske at De ogsaa kom der i Nærheden af os, thi Samliv med sine Konstfæller er nødvendig.

Naa nu vil jeg slutte, da det er silde og Grethe alt er i Seng og beder Dem hilse Ernesto Meyer især fra mig og de andre Landsmænd. Freund seer De vel snart, Kraft veed De vel er død, og saa vilde vi ønske Dem og Deres kjære Georgia, hvis billede hænger paa min Dør, en glad Jul og et godt Nytår, Grethe er meget flink og rask og vi faar en kjærkommen Gæst i det nye Aar, en Legekammerat til Poul, hvortil han trænger. Han er ellers en fortrinlig Fyr og alles Yndling, han taler ofte om Dem og Venedig. Fra [?Bertouchs] har vi hørt, de have det godt men er vist stærkt russiske.

Og nu God Nat

Deres W. Marstrand

SKOVGAARD-MUSEET
Moppe 12 Nr. 10 B

[illegible]

bele gaar voortspijelt wi mi bo-
 ten i Stoket az groo Stikkel az
 Constantin fant analst op far oar
 fant foorle dro ni fani fant dt
 per ghemmeten, finkbewijet ledt
 amsvoldero wi ni fant afpout
 oek pae fant af Choleracum. Ni
 fik feelde itte Minchen az Min-
 beng, min Splijgen az vie mala
 af fies, fumi az fies nio dt beke
 ni fant. Dag maaz jig, dri reute
 faks Leonardos bieldt, i Marlow,
 fani de flet fani tak fies af de
 raadte mig af fies, fi dt ex Res-
 fien nio az gjoede dt fiedt fied-
 trok pae mig. Maaz foorfaas
 nio dt bieldt Leonardos fies
 bewien melft az af fies ex in nio.
 vij Dismant til Rafael omwilt
 in Oornmant. Min itte fant
 Vaticane ex itte doerle. Az
 nio fies de an Capriagna di
 Roma, far de fies nio bedt
 Ni fies andri. Wicof af
 Hogen kroune til Nyhaar eller
 in. De kroune in kroune omw
 fani Taket Drom fies az jig nio
 itte fies nio nio fies fies fies
 fies, fies nio fies fies fies
 fani, min fies fani fies maaz dt

[illegible]